

[Charlotte Antonsen]

sætningsstoffer skal være de mindst mulige. Det sagde jeg også i min ordførertale, og her er jeg helt enig med fru Lone Dybkjær.

Fru Annette Just nævnte, at rammedirektivet blev fremlagt i 1988, og det er også korrekt. Men det direktiv, vi taler om i dag, blev altså først fremlagt nogle år senere, så der er tale om to forskellige direktiver. Det er rigtigt, at vi godt var klar over, der kom nogle opfølgende direktiver, men man kan jo ikke begynde at oplyse om direktiver, før de ligger på bordet.

Fru Lilli Gyldenkilde vil inddrage den tidligere udenrigsminister i sagen, og det skal fru Lilli Gyldenkilde da have lov til. Men her må jeg så sige, at godt nok havde Venstres formand stor indflydelse – også da han var udenrigsminister – men i denne slags sager var han i højere grad et gummistempel. Det er altså ikke Udenrigsministeriet, der særbehandler alle direktiver i Unionen. Det er de enkelte fagministerier, og sådan mener jeg i øvrigt også det skal være.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg synes godt nok, debatten kører i ring. Jeg ved ikke, om det er bevidst fra regeringspartiernes ordførere, at man simpelt hen forsøger at gøre den mere og mere tåget.

Hvad er det, denne sag egentlig drejer sig om? Den drejer sig om, at et meget stort flertal her i Folketinget er ked af, at direktivets endelige indhold blev således, at Danmark var nødt til at undlade at stemme den 16. december 1993, og at Danmark var nødt til at komme med forklaring om, at hvis vi ikke kunne få det ændret undervejs, så ville vi stemme imod. Det er det, sagen drejer sig om, og det beklager vi.

Så kan vi selvfølgelig diskutere, hvornår Danmark havde maksimal indflydelse på det pågældende direktiv – altså slutresultatet, som vi stemte om den 16. december 1993. Her er jeg af den opfattelse, at vi selvfølgelig har haft maksimal indflydelse i hele den periode, hvor arbejdsgrupperne har arbejdet i rådsregi. Det er her, man har diskuteret substansen og er blevet enige om, hvilke ting der skal på listerne, og hvilke der ikke skulle. Det er her, diskussionen er foregået, og så kan vi beklage, at de nødvendige eksperter i Folketingets Markedsudvalg ikke har været inddraget i forhandlingerne undervejs. Det kan vi da godt blive enige om.

Jeg går ud fra, at en anden gang vil næsten alle medlemmerne af Folketingets Markedsudvalg gerne inddrages i forhandlingerne, når man er gået i realitetsforhandlinger. Det går jeg da ud fra at vi kan blive enige om, og det håber jeg også fru Lone Dybkjær kan støtte. Jeg håber også, fru Lone Dybkjær er enig med mig i, at det ville være ønskeligt, hvis vi kan få lavet en procedure, som gør, at vore medlemmer af Europa-Parlamentet også får et grundlag at arbejde på, når de skal behandle de samme direktivforslag, så vi både kan gøre en optimal indsats via regeringen i Ministerrådet og via de danske medlemmer af Europa-Parlamentet.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er altså nødt til at sige nej, når hr. Kent Kirk står her og vil fortælle os, hvad det egentlig drejer sig om – at hele debatten i dag drejer sig om selve det mandat, der blev givet, og den måde, hvorpå det blev givet, og sådan noget. Nej, debatten drejer sig om, at et meget, meget stort flertal gav et mandat, som man i dag fortryder at man har givet, og så gælder det om at forhindre gentagelser.

Vi ved, at en flertalskonstellation mellem regeringspartierne og de tidligere regeringspartier pludselig gav det mandat i bar befipelse over, at der skete noget inden for Unionen, som de gerne ville være med til, og så glemte eller overså de, at der rent faktisk var nogle faldgruber. De sagde med stor begejstring ja til et sådant mandat, og så kunne man jo altid diskutere videre siden hen. Vi andre ved udmærket godt, at man ikke kan diskutere videre siden hen. Når først mandatet er givet, har regeringen at rette sig derefter, og derfor gælder det om at forhindre, at den slags gentagelser overhovedet kan ske.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Nu synes jeg, vi er godt i gang med at få sagen sat i det rette historiske lys; og det var jo denne korrekte placering, der gav Venstres ordfører, fru Charlotte Antonsen, anledning til for et øjeblik siden at betegne den tidligere udenrigsminister – altså den tidligere, konservativt ledede, regerings udenrigsminister – som et gummistempel.